Ποτέ την Κυριακή...

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 30 Ιουλίου, 2013

Πριν
αρκετά χρόνια, τη δεκαετία του ’60, κατά την περίοδο που η πατρίδα ανορθωνόταν γοργά από τα ερείπια του Β’ Παγκοσμίου Πολέμου και του εμφυλίου, ένα σημαίνον πολιτικό πρόσωπο εξέφρασε σκωπτικά τη θέση ότι η χώρα, για να ανορθωθεί, χρειάζεται πολιτικούς μηχανικούς, γεωπόνους, αρχιτέκτονες κλπ. και όχι θεολόγους. Η δήλωση αυτή ουσιαστικά ενσάρκωνε αυτό που σήμερα κυριαρχεί σε πολλές εκφάνσεις της δημόσιας ζωής: τον τεχνοκρατικό αμοραλισμό ή τον αμοραλισμό ως τεχνοκρατία. Ουσιαστικά δι’ αυτής της στάσης ζωής, η οποία πηγάζει από έναν άδηλο ή και δεδηλωμένο στυγνό υλισμό, απολυτοποιείται ο τεχνικός πολιτισμός και τα επιτεύγματά του. Οι αριθμοί, τα εργαλεία, οι μηχανές, τα αγαθά δεν αποτελούν πλέον μέσο εξυπηρέτησης του ανθρώπου, αλλά είναι αυτό το ίδιο το όραμά του.

Η νέα στάση ζωής, εισαγόμενη στην πατρίδα μας ως αποκύημα του τεχνοκρατικού υλισμού της δύσης, ήλθε σε ευθεία αντιπαράθεση με αυτό που ως Έλληνες βιώναμε, δηλαδή το να ζει κανείς βάσει αξιών που εκπηγάζουν από τη βιοθεωρία και την ιστορία του.

Οι επαγγελίες του τεχνοκρατικού αμοραλισμού για έναν επίγειο παράδεισο ειρήνης και ευημερίας, διαψεύσθηκαν πολλαπλώς σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη. Οι τρομεροί πόλεμοι, οι κατάφωρες αδικίες και η ολοένα αυξανόμενη παγκόσμια ασφυκτική απολυταρχία αποτελούν τους αψευδείς μάρτυρες αυτής της αποτυχίας.

Ποια όμως η αιτία του ναυαγίου ενός τόσο καλοστημένου συστήματος; Η εξήγηση είναι πολύ απλή:
η υποκρισία. Ο τεχνοκρατικός αμοραλισμός έχει ήδη διαφθείρει τους εμπνευστές του, οι οποίοι επαγγέλονται ειρήνη και εννοούν πόλεμο,

επαγγέλονται ασφάλεια και εννοούν απολυταρχία, επαγγέλονται δημοκρατία και εννοούν κατάκτηση, επαγγέλονται παγκοσμιοποίηση και εννοούν παγκόσμια δικτατορία. Επιπρόσθετα, το πνεύμα αυτό είναι μεταδοτικό από τους εμπνευστές του στους εμπνεόμενους, οι οποίοι με τη σειρά τους διαφθείρονται και διαφθείρουν, ανοίγοντας ένα μεγάλο χορό παρακμής και υποκρισίας με κύριο χαρακτηριστικό την ασυνέπεια λόγων και έργων.

Τα ίδια και χειρότερα συνέβησαν και στην πατρίδα μας, οπότε διαψεύσθηκε ο εν λόγω πολιτικός. Η πορεία ενός τεχνοκρατικού αμοραλισμού αλά γκρέκα (λίγο τεχνοκρατικός και πολύ αμοραλισμός) οδήγησε στην σημερινή κατάπτωση της πατρίδας, η οποία έχει σφιχτοδεθεί από οικονομικοπολιτικά δεσμά. Η γενικότερη αντίληψη ότι η κρίση είναι κυρίως ηθική και πνευματική και δευτερευόντως οικονομική επιβεβαιώνει με τον καλύτερο τρόπο την αποτυχία του.

* * *

Στις μέρες μας, λοιπόν, κατά τις οποίες
επιδιώκουμε πρωτίστως την ηθική ανάσταση της πατρίδας και του έθνους, εμφανίζονται οι ίδιοι τεχνοκράτες αμοραλιστές και με ύφος χιλίων καρδιναλίων επιτάσσουν: “αν θέλετε ανάπτυξη διά του τουρισμού, καταργήστε την αργία της Κυριακής”.

Το επιχείρημα αυτό προσκρούει πρωτίστως στην ηθική, αλλά και στη λογική μας. Στη λογική διότι γνωρίζουμε καλά ότι η αγορά πεθαίνει με γοργούς ρυθμούς από την υπερφορολόγηση και την έλλειψη ρευστότητας και ότι δεν υπάρχει κίνηση στα καταστήματα όλες τις υπόλοιπες ημέρες. Άραγε, ένα μικρομεσαίο κατάστημα μιας οικογενειακής επιχείρησης που σήμερα αδυνατεί να πληρώσει τα μεροκάματα των καθημερινών, θα μπορέσει να πληρώσει ένα επιπλέον επιβαρυμένο με υπερωρίες και με αμφίβολο κέρδος; Επίσης για τους ανθρώπους αυτούς η ξεκούραση είναι εκτός λεξιλογίου; Είναι γνωστό για τα δεδομένα του τεχνοκρατικού υλισμού ότι ο προσωπικός χρόνος και η ξεκούραση είναι αμαρτίες βαριές!
Για όσους παρακολουθούν στοιχειωδώς τις σύγχρονες κοινωνικοοικονομικές μεθόδους και εξελίξεις είναι ξεκάθαρο ότι η κατάργηση της αργίας της Κυριακής θα ωφελήσει μόνο τις μεγάλες και δη πολυεθνικές επιχειρήσεις και θα εξαφανίσει όλες τις μικρομεσαίες και μεσαίες.

Αλλά η πιο ολέθρια και σκοτεινή πτυχή της κατάργησης της αργίας της Κυριακής, είναι ότι το ελληνικό κράτος θεσμοθετεί για άλλη μια φορά ΕΥΘΕΩΣ και ΕΠΙΣΗΜΩΣ κατά της ίδιας της πατρίδας, κατά της ιστορίας της,

κατά της θρησκείας της, κατά της ψυχοσωματικής ισορροπίας και ιδιοσυγκρασίας του ίδιου του λαού. ”Ανάπτυξη χωρίς δεσμεύσεις και όρια” μας υπόσχονται για άλλη μια φορά. Θυμίζει το επιχείρημα ενός μεγαλόσχημου οικονομολόγου, καθηγητού πανεπιστημίου και συμβούλου πρώην υπουργού, ότι η λαθρομετανάστευση θα βοηθήσει την εθνική οικονομία (!!!) αν νομιμοποιώντας όλους τους λαθρομετανάστες, τους υποβάλουμε σε κρατήσεις υπέρ των ταμείων!!! Δηλαδή η ανάπτυξη στην Ελλάδα πρέπει να επιβληθεί, έστω και χωρίς τους Έλληνες, έστω κι αν η πατρίδα μας γίνει αγνώριστη. Στην ίδια λογική, θα μπορέσουμε να υποστηρίξουμε μελλοντικά ότι είναι απαραίτητο για παράδειγμα μια στις τρεις Ελληνίδες να εκδίδεται επί χρήμασι κατά τους θερινούς μήνες, προκειμένου να μεγιστοποιήσουμε τα οφέλη από τον τουρισμό!

Από την εμπειρία άλλων χωρών και εποχών γνωρίζουμε καλά ότι μπορεί να εξασφαλιστεί ανάπτυξη τέτοια που να εξυπηρετεί την πατρίδα και το έθνος. Μια τέτοια ανάπτυξη θα αποτελέσει το χρήσιμο εργαλείο, προκειμένου να επιτύχουμε το εθνικό μας όραμα, να αναπτερωθούμε ηθικά, πνευματικά, πολιτισμικά και να αποτελέσει η πατρίδα μας και πάλι το πνευματικό λυχνάρι σε καιρούς παγκοσμίου σκοτασμού.
Όσον αφορά στους προπαγανδιστές του τεχνοκρατικού αμοραλισμού, ας γνωρίζουν ότι ο ελληνικός λαός διαθέτει ένα ισχυρό κριτήριο: τη σύγκριση λεγομένων/γραφομένων με το βίο και την πολιτεία του καθενός.

(Πηγή: koinonikianatoli.wordpress.com)